

Integriteitsonderzoek voetgangersbrug (QuickScan)

I Inleiding

Onlangs is besloten een Quickscan te laten uitvoeren door ons kantoor naar aanleiding van signalen over mogelijke integriteitsschendingen betreffende de aanschaf en verkoop van een loopbrug. Deze brug is in 2005 aangeboden door het bedrijf Roka B.V. aan de gemeente die interesse toonde vanwege de ontwikkeling van het stationsgebied. Het lijkt erop dat de brug gedurende enige tijd opgeslagen is geweest bij Container Terminal Beverwijk B.V. (CTB).

In 2009 dreigde naar verluidt een juridisch conflict met Roka. Vervolgens heeft het college besloten om de brug te kopen, ondanks het feit dat de brug niet meer paste in de Beverwijkse plannen.

Op 25 augustus 2009 is het formele besluit genomen om de brug te kopen voor een bedrag van € 172.550,-- inclusief btw. Daarna is op 1 maart 2010 door het college besloten de brug door te verkopen als schroot. Ter uitvoering van dat besluit is contact opgenomen met Koster Metalen B.V. Uit een memo van 11 november 2010 blijkt dat overeenstemming is bereikt met Koster Metalen B.V. inzake overname van de voetgangersbrug voor een bedrag van € 6.250,--.

Geconstateerd is dat er drie momenten van besluitvorming zijn geweest, namelijk:

- In 2005 is de brug aangeboden door Roka aan de gemeente en heeft ter zake besluitvorming plaatsgevonden.
- In 2009 is besloten de brug te kopen en
- In 2010 is besloten tot verkoop.

II Vraagstelling

In concreto doet zich de vraag voor of op één of meer van deze momenten sprake is geweest van niet integer handelen.

III Werkwijze

In het kader van de Quickscan is gesproken met de burgemeester, de gemeentesecretaris en de integriteitscoördinator en zijn de stukken, voor zover aanwezig in het archief en betrekking hebbend op deze kwestie, bestudeerd. Tevens hebben de onderzoekers kennis genomen van een aantal perspublicaties, in het Noord-Hollands Dagblad en van een brief aan de burgemeester van de heer mr. F.H.J. Koster, voormalig raadslid en wethouder en broer van de eigenaar van Koster Metalen B.V. Op basis van de dossierstukken komen wij tot de volgende feitelijke constatering.

IV Feitelijke vaststellingen

Uit een collegenota van 8 oktober 2007 blijkt dat in 2005 door Roka een schriftelijke aanbieding is gedaan inzake de fietsbrug. Volgens de nota is interesse getoond door de gemeente maar is nooit formeel gereageerd. Ten tijde van het schrijven van de nota was de interesse verdwenen. Aanschaf werd niet opportuun geacht. Het college is geadviseerd om niet in te gaan op de aanbieding van Roka en Roka daaromtrent te informeren. Het college heeft conform besloten op 11 oktober 2007. Vervolgens is een brief gezonden aan dhr.

, die als vertegenwoordiger van onder meer Roka B.V. optrad. De brief bevat de mededeling dat het niet opportuun wordt geacht om over te gaan tot aanschaf van de brug en dat geen gebruik wordt gemaakt van de aanbieding door Roka. De brief eindigt met de zin:

“Indien u van mening bent dat een vergoeding aan de orde is, dan verzoeken wij u hierover een specificatie in te dienen.”

Daaraan voorafgaand, zo blijkt uit het archief, is er een brief van het toenmalige college van Gedeputeerde Staten inzake een subsidietoekenning voor een bedrag van

€ 1.800.000,00 in het kader van de realisatie van het stationsgebied/knooppunt Beverwijk. De subsidie ziet op een bijdrage voor de zogenaamde UNA/productiehal voor de passerelle. In deze brief wordt melding gemaakt van een voetgangersbrug over de A4 bij Leidschendam die daar overbodig zou zijn geworden en in augustus 2005 was opgeslagen in Beverwijk aan de haven (de Pijp). In de brief staat ook dat het college in november 2005 heeft goedgekeurd dat aan een civieltechnisch bureau opdracht wordt gegeven de brug geschikt te maken voor de overspanning van de A22 te Beverwijk. Uit dezelfde brief blijkt dat GS als voorwaarde heeft gesteld voor de subsidie dat de eerste paal voor het project uiterlijk 31 december 2005 moet zijn geslagen. Gedupteerde is uitgenodigd deze eerste paal te slaan, hetgeen heeft plaatsgevonden op 14 december 2005.

In een memo van 8 juni 2005 van WIMC aan de heer inzake ‘de stalen brug langzaam verkeer’ wordt voorgesteld “de aanbieder te berichten dat we geïnteresseerd zijn om nader te worden geïnformeerd over de zakelijke kant van het aanbod en over een nadere specificatie van de fysieke constructie.” Tevens wordt voorgesteld om een kostendeskundig advies te vragen en nader te overleggen met Rijkswaterstaat.

Het memo bevat voorts de passage: “Het lijkt erop dat de brug in eerste instantie schrootprijs heeft, bij de schroothandelaar op het erf. Dan gaat het om maximaal € 10.000,00.”

In een brief d.d. 9 augustus 2005 van de heer namens Koster Metalen B.V. en Roka B.V. aan Koninklijke Saan B.V. wordt melding gemaakt van een verzoek “om het door Rijkswaterstaat te slopen brugdek van de fietsbrug over de A4 ter hoogte van Leiderdorp in één geheel naar Beverwijk te verplaatsen.”

De brief bevat de passage: “De gemeente Beverwijk heeft gemeend te moeten appelleren aan het Bouwbesluit door de af te voeren brug te projecteren in een van zijn op korte termijn uit te voeren uitbreidingsplannen voor de A22.”

Tevens is in de brief vermeld: “Naast milieutechnische en veiligheidsaspecten geeft toepassing van deze vrijkomende brug een aanzienlijk financieel gewin voor de gemeente Beverwijk en dus voor het algemeen belang.”

De brief eindigt met de mededeling dat RDW is verzocht “toestemming te verlenen de door Rijkswaterstaat te slopen en/of af te voeren brugdek van de fietsbrug over de A4 ter hoogte van Leiderdorp in één geheel naar Beverwijk te verplaatsen.”

In een nota, getiteld Verkenning eerste paal passerelle d.d. 12 september 2005 wordt melding gemaakt van een voetgangersbrug over de A22:

“De voormalige brug over de A4 is in zijn geheel afgebroken en ligt opgeslagen bij . Deze brug zou zijn te gebruiken. Het is dan zaak om aan één van beide kanten van de A22 een funderingspaal te slaan voor de oplegging.”

In een zogenaamde definitieve nota van inlichtingen naar aanleiding van de offerte-aanvraag 'Brug over A22', waarop geen datum is vermeld, komt de volgende passage voor:

“Wat wordt bedoeld met de raming van de verwerving?”

Bedoeld wordt de aankoop van de brug. Het gaat om een inschatting te maken van een realistisch bedrag (marktwaaarde) waarvoor de brug door de gemeente zou kunnen worden verworven.

Ter nadere toelichting: de gemeente gaat de brug kopen. Bij de koop is inbegrepen het transport naar de locatie waar de brug komt en het plaatsen van de brug aldaar op de funderingen.”

In een memorandum d.d. 10 oktober 2005 van dhr. _____ namens Advies- en bemiddelingsbureau Roka B.V. is vermeld dat “door Roka en Koster” een stalen fietsbrug is verplaatst van Leiderdorp naar (kennelijk) Beverwijk. Gerefereerd wordt aan door de gemeente getoonde belangstelling voor deze brug. Tijdens een bezoek in juni 2005 aan Leiderdorp zouden de heren _____ en _____ positief zijn geweest “over toepassing van deze in goede staat verkerende brug op een locatie in Beverwijk.” Voorts wordt melding gemaakt van een intentieverklaring ‘via _____ tot een overeenkomst van levering, inclusief een schema van prijzen en een projectbeschrijving. Volgens het memorandum is de 53 meter lange stalenbrug met twee bijbehorende stalen kolommen in de nacht van 22 op 23 augustus 2005 als een “zeer speciaal buitengewoon wegtransport” van Leiderdorp naar een tijdelijke opslagplaats op het haventerrein van Beverwijk gebracht. Daarvan zou een fotoreportage zijn gemaakt. Voorgesteld is op korte termijn met vertegenwoordigers van de gemeente van gedachten te wisselen over de fietsbrug.

In een brief van Gedeputeerde Staten d.d. 13 maart 2006 wordt gesproken van “het zesde project, t.w. de voetgangersbrug (passerelle) behorende bij het stationsgebied/knooppunt Beverwijk”. Daarin wordt eveneens melding gemaakt van een bestuurlijk overleg met ProRail waarin een akkoord zou zijn bereikt over de voortgang van de bouw van de voetgangersbrug. In de brief staat verder dat de kosten van de bouwactiviteiten volgens de aanvraag € 4.784.000 inclusief btw bedragen en dat een subsidie van € 1.800.000 inclusief btw is gereserveerd. Aldus is besloten tot het toekennen van een “tekort subsidie” voor het realiseren van een voetgangersbrug tot een bedrag van € 1.800.000 inclusief btw.

Bij brief d.d. 11 mei 2006 heeft het college aan Rijkswaterstaat laten weten dat een intentieovereenkomst was gesloten tussen de provincie, NS-vastgoed, Rijkswaterstaat en de gemeenten Velsen en Beverwijk inzake de samenwerking in het stationsgebied/knooppunt. Tevens wordt melding gemaakt van het slaan van de eerste paal op 14 december 2005 door gedeputeerde _____ voor de zogenaamde passerelle en voor de realisatie van het stationsgebied. Aan Rijkswaterstaat is gevraagd om het plan te ondersteunen ten behoeve van een subsidieaanvraag bij het Ministerie van Verkeer en Waterstaat. In het kader daarvan moest volgens het college inzicht worden gegeven “in het realiteitsgehalte van het voornemen deze passerelle aan te leggen.”

Uit een collegenota van 7 juli 2006, opgesteld door de dhr. _____, blijkt dat het college is geadviseerd kennis te nemen van het definitieve ontwerp voor de brug over de A22 en te starten met het maken van het bestek en een procedure ex art. 19 lid 2 Wet Ruimtelijke Ordening in gang te zetten. Het college heeft conform besloten op 18 juli 2006. Uit de nota blijkt dat in juli 2005 de gemeente is benaderd door Roka met de vraag of er interesse was voor de fietsbrug. Er wordt melding van gemaakt dat de brug is getransporteerd naar de haven van Beverwijk en opgeslagen op het terrein van _____.

In een brief van 28 juli 2006 van dhr. _____, projectmanager stationsgebied/knooppunt, aan Rijkswaterstaat wordt verwezen naar het “definitieve ontwerp” van een voetbrug over de A22 in het stationsgebied. Het betreft hier een ontwerp dat is opgesteld door het ingenieursbureau Tebodin.

In het archief bevindt zich een niet ondertekende intentieverklaring, waarin verwezen wordt naar een conceptovereenkomst van levering van een stalen fietsbrug inclusief twee stalen middenpijlers. Drie partijen, te weten de gemeente Beverwijk, Koster Metalen B.V. en advies- en bemiddelingsbureau Roka B.V., zouden volgens de intentieverklaring verklaren te zijn overeengekomen dat door Koster en Roka gecoördineerd en verzorgd zouden worden de aanschaf van de fietsbrug, het transport van Leiderdorp naar de opslag in Beverwijk, de opslag aldaar en het transport van de opslag naar de eindlocatie in Beverwijk alsmede de plaatsing van de stalen fietsbrug inclusief twee stalen middenpijlers in de gemeente Beverwijk. Als vertegenwoordigers van de beide B.V. 's zijn aldaar vermeld de heren _____ en _____. Daarbij is gevoegd een niet ondertekende overeenkomst van levering tussen Koster Metalen B.V. en advies- en bemiddelingsbureau Roka B.V. enerzijds en de gemeente Beverwijk anderzijds. In deze overeenkomst is geen prijs ingevuld voor de levering maar wel een verwijzing naar bijlage a. In bijlage a wordt melding gemaakt van een bedrag van € 145.000,00 ex BTW voor de levering en een bedrag van € 20.000,00 ex BTW voor de “transfer eindlocatie”.

In de overeenkomst wordt melding gemaakt van een partij die is aangeduid met HSL1, waarmee wordt bedoeld een samenwerkingsverband van Ballast Nedam Infra, Ballast Nedam Baggeren, Boskalis Westminster Dredging, Vermeer Infrastructuur en Koninklijke Wegenbouw Stevin. Koster en Roka zouden met HSL1 een overeenkomst hebben gesloten inzake de te slopen fietsbrug bij Leiderdorp en het afvoeren daarvan. De betrokken partijen zouden blijkens artikel 14 erop vertrouwen dat de gemeente voor tijdige en correcte “afname” inzake deze overeenkomst zal zorgen. In de overeenkomst worden Koster Metalen B.V. en Roka B.V. tezamen aangeduid als ‘intermediair’ en de gemeente als afnemer. Artikel 14 bevat de cryptische omschrijving:

“Bijgaand een exemplaar voor afnemer als bevestiging voor akkoord getekend en binnen 8 dagen aan intermediair terug te zenden. Indien intermediair het getekende exemplaar niet binnen de genoemde termijn heeft ontvangen, wordt de overeenkomst geacht tot stand te zijn gekomen op de voorwaarden zoals vermeld in deze overeenkomst.”

Onderaan de overeenkomst is vermeld dat de heer _____ zijn handtekening zou moeten plaatsten namens Koster Metalen B.V. en Roka B.V.. Er is niet ingevuld wie namens de gemeente Beverwijk zou ondertekenen. Hoe dan ook, handtekeningen ontbreken, zodat deze overeenkomst niet is tot stand gekomen.

Aan de intentieverklaring is tevens een projectbeschrijving gehecht, daterende van 3 augustus 2005, met als onderwerp verplaatsing stalen fietsbrug. De projectbeschrijving is afkomstig van Koster Metalen B.V. en Roka B.V.. Onderaan is vermeld de naam van de heer _____, directeur van Roka. In de projectbeschrijving wordt melding gemaakt van de verplaatsing van de stalen fietsbrug van Leiderdorp naar een tijdelijke opslaglocatie bij Koster Metalen B.V. in Beverwijk. De projectbeschrijving bevat de mededeling:

“Het management van Koster/Roka zal het project met betrekking tot de afname van de stalen brug, het exceptionele transport van de stalen brugdelen en het in tijdelijke opslag zetten voorbereiden en begeleiden.

Tijdens de voorbereiding van de afname zullen de engineering aspecten met de fabrikant en de gemeente Beverwijk afgestemd worden.”

In een zogenaamde Regeling eenmalige uitkering Spoorse doorsnijdingen d.d. 31 augustus 2006 van de gemeente zijn een aantal vragen beantwoord, waaronder de vraag

“Kunt u door middel van hoeveelheden en eenheidsprijzen de scope onderdelen Bovenleiding en Bouwen boven de A22 inzichtelijk maken in zowel de raming als in de beschreven of getekende oplossing?”

Het antwoord bevat de mededeling: “In de post Aanschaf en plaatsen bovenbouw

€ 160.661,00 zit de koop van de voormalige brug over de A4 bij Leiderdorp inclusief de plaatsing van deze brug op de nieuw aan te leggen twee steunpunten ter weerszijde van de A22.” Tevens is aldaar vermeld dat de brug is opgeslagen in de haven van Beverwijk en dat plaatsing onderdeel is van de aankoopsom. Voorts is vermeld dat de brug is getransporteerd van de A4 naar de Beverwijkse haven. Hieraan is toegevoegd:

“Het adviesbureau dat het definitief ontwerp voor de brug (Tebodin) heeft gemaakt, heeft de aankoop van de brug plus de plaatsing geraamd op € 160.661,00. Dit bedrag komt overeen met de aanbieding van de huidige eigenaar van de brug. De aanbieding ervan treft u bijgaand aan in de vorm van een intentieverklaring (bijlage 8). Tevens treft u een foto (bijlage 9) aan van de brug in de takels op het moment van plaatsing in de haven van Beverwijk.”

In een brief van 20 december 2006, ondertekend door de heer _____ namens Advies- en bemiddelingsbureau Roka B.V. aan de gemeente Beverwijk wordt gesteld dat Roka B.V. in juni 2005 in samenwerking met Koster Metalen B.V. de gemeente erop geattendeerd heeft dat bij de revitalisatie van de A4 een stalen fietsbrug bij Leiderdorp vrij zou komen. Het betrof een brug van 53 meter lang en 4,20 meter breed. Tezamen met de heer _____ en _____ zou in juni 2005 een inspectie hebben plaatsgevonden in Leiderdorp.

De brief bevat voorts de volgende passage:

“Gezien de goede staat waarin de brug verkeerde en het gegeven dat in medio 2006/2007 over de A22 een bijna identieke brug, passerelle gebouwd zou moeten worden heeft de gemeente besloten een vergunningsprocedure in te gaan om deze brug te implementeren.”

Voorts wordt melding gemaakt van een transport van Leiderdorp naar Beverwijk op 23 augustus 2005. De heer _____ zou in september 2006 hebben gemeld dat als de vergunningen definitief geregeld zouden zijn *“de gemeente de tot dan toe verrichte werkzaamheden van Koster Metalen/Roka voor de brug zou afrekenen. Daarna zou de gemeente de brug een onderhouds-schilderbeurt geven en Koster Metalen/Roka zou de herplaatsing van de brug uitvoeren, een en ander conform de begin augustus 2005 door ons verstuurde bescheiden.”*

Vervolgens wordt er melding van gemaakt dat de heer _____ per oktober 2006 een betrekking elders had aanvaard en dat hij had laten weten dat nog niet beslist was wie de werkzaamheden voor de passerelle intern op zou gaan volgen. De brief eindigt met het voorstel:

“We zouden het daarom op prijs stellen met u een afspraak te hebben over de status waarin dit project zich bevindt en de wijze waarop de gemeente zich voorstelt om de logistieke en financiële afhandeling te doen plaatsvinden.” De brief is gericht aan de heer _____.

Bij brief d.d. 29 mei 2007 heeft de heer _____ zich namens Advies- en bemiddelingsbureau Roka B.V. tot de gemeente ter attentie van de heer _____ gewend naar aanleiding van een gesprek met de heren _____ en _____ over de voetbrug over de A22. Volgens de brief zouden Koster Metalen B.V. en Roka B.V. in augustus 2005

de levering van de hoofdonderdelen van een bestaande fietsbrug over de A4 hebben verzorgd.

De heer _____ zou aan de heer _____ hebben laten weten dat het projectonderdeel inzake de brug naar een later stadium verplaatst zou kunnen worden. Naar aanleiding daarvan is een 'chronologisch overzicht' verstrekt door de heer _____ aan de gemeente betrekking hebbend op 'de aankoop van de voormalige fietsbrug'. De brief eindigt met een afspraakbevestiging:

"Wij hebben afgesproken dat u ons voor midden juni 2007 zult benaderen om uitstaande punten op een bevredigende manier af te wikkelen."

Bijlage a bij deze brief maakt melding van de voorbereiding van een koopovereenkomst en transport via een speciaal wegtransport met een 62 meter lange trailer naar Beverwijk/Velsen, waarna de brug zou zijn opgeslagen op het haventerrein. Verwezen wordt naar een beeldrapportage die in het bezit zou zijn van de gemeente Beverwijk. Voorts wordt verwezen naar *'correspondentie met _____ en Tebodin over het ontwerp, de inspectie van de brug in opslag door Tebodin en de opmerking van _____ dat de inspectie van Tebodin naar volle tevredenheid was verlopen en dat de gemeente de koop nu definitief zou kunnen afronden'*.

Bij brief d.d. 10 augustus 2005, verzonden op 16 oktober 2007, van het college aan de heer _____ van Roka wordt verwezen naar de aanbieding voor de 'fietsbrug'. Uitdrukkelijk is vermeld:

"Er is door onze gemeente tot nog toe niet gereageerd op de aanbieding die u heeft gedaan. U heeft het ook mondeling aan de heer _____ bevestigd. Wel is onderzoek verricht naar de inpasbaarheid van de brug. Dat onderzoek is tot op heden niet afgerond."

De brief eindigt met de mededeling: *"Daarmee is het ook niet opportuun om over te gaan tot aanschaf van de brug. We kunnen daarom ook geen gebruik maken van uw aanbieding."*

Indien u van mening bent dat een vergoeding aan de orde is, dan verzoeken wij u hierover een specificatie in te dienen."

De brief is het vervolg op een collegebesluit van 11 oktober 2007, ertoe strekkende dat niet ingegaan wordt op de aanbieding van Roka c.q. de fietsbrug niet aan te schaffen en Roka daarover te informeren. In de collegenota staat onder de rubriek geheimhouding:

"Door brief aan Roka te sturen met mededeling dat afgezien wordt van aankoop en in te zetten op overleg over de juiste vergoeding zullen onderhandelingen gevoerd gaan worden met Roka. Om een sterke onderhandelingspositie te houden is geheimhouding gewenst met toepassing van artikel 10, lid 2, van de W.O.B."

Ter motivering is vermeld dat wordt afgezien van de brug en dat dat mogelijk is *"omdat er geen précontractuele verplichting is aangegaan."* Desondanks was er kennelijk wel bereidheid om een kostenvergoeding aan te bieden: *"Inzetten op afkoop van een deel van de gemaakte kosten komt voort uit de verwachting dat Roka aan zal voeren in de veronderstelling te verkeren dat de gemeente over zou gaan tot aankoop."* Daaraan is toegevoegd:

"Roka zal waarschijnlijk stellen dat de indruk is ontstaan dat wij de brug wilden aanschaffen. Mogelijk volgt ook een claim van hen voor het totale bedrag van de aanbieding (€ 145.000,00). Opties zijn om deze claim af te wijzen of hen gedeeltelijk tegemoet te komen in de kosten van advisering, opslag en eventueel waardevermindering van de brug."

Geadviseerd wordt om voor deze laatste te kiezen. Daarover zullen waarschijnlijk onderhandelingen volgen met Roka. De uitkomst van mogelijke onderhandelingen zijn niet bekend, maar zal naar verwachting nooit meer zijn dan het totaalbedrag van de aanbidding van Roka, te weten € 145.000,00.”

Uit een gespreksverslag d.d. 7 november 2007 blijkt het volgende.

De heer (projectmanager Beverwijk) en mevrouw (projectleider Beverwijk) hebben gesproken met de heer en (vertegenwoordiger respectievelijk adviseur van Roka B.V.). In het verslag is vermeld:

“Uitgangspunt van het college van B&W van Beverwijk is dat zij geen prijs stelt op de genoemde brug.” De heer heeft daarop gereageerd: *“TN ziet hoe dan ook een juridische relatie tussen partijen.”*

De heer heeft gesteld dat er afspraken zijn gemaakt met vertegenwoordigers van de gemeente Beverwijk in 2005 en dat hij nakoming verwacht. Partijen hebben geconstateerd dat sprake was van een verschil van opvatting over de juridische relatie tussen de gemeente en Roka en dat zij een oplossing in der minne prefereren. De heer heeft het volgende opgemerkt:

“SL constateert dat er een verwachting is gewekt en dat er tussen partijen verschil van inzicht bestaat over hoe die verwachting kan worden geïnterpreteerd. In dit kader geeft de gemeente met de laatste zin in haar brief een handreiking voor een financiële tegemoetkoming.” Kennelijk wordt met die brief bedoeld de brief d.d. 10 augustus 2005, verzonden op 16 oktober 2007, waarin gewezen wordt op een mogelijke vergoeding.

Uit het verslag blijkt voorts dat de heer heeft laten weten dat de gemeente nadenkt over een voorstel, *“gebaseerd op redelijkheid en billijkheid”*.

Bij brief d.d. 30 november 2007 heeft Roka B.V. zich tot de gemeente gewend met de mededeling dat sprake zou zijn van een bereikte wilsovereenstemming met betrekking tot de aankoop door de gemeente van de brug. Dit bij wijze van reactie op de brief d.d. 16 oktober 2007 van het college. Gesteld wordt dat Roka tevens aanspraak heeft op schadeloosstelling. Gevraagd is om gedocumenteerde uitleg te geven omtrent de visie van het college.

Nadien heeft Roka B.V. zich bij brief d.d. 12 februari 2008 opnieuw tot het college gewend en herinnerd aan de brief van 30 november 2007. Hierin wordt melding gemaakt van *“de aangekochte brug”*. Voorts wordt gesteld dat een door de gemeente te betalen opslagvergoeding is overeengekomen en dat de exploitant Containerterminal Beverwijk (CTB) B.V. heeft laten weten dringend behoefte te hebben aan de door de brug ingenomen terreinoppervlakte. Om die reden wenste Roka nader overleg met de gemeente over een nieuwe opslagplaats.

In een memo ten behoeve van het college d.d. 22 augustus 2008 heeft mevrouw het college geadviseerd om zich nader te laten adviseren over de brug. Daarin komt de passage voor:

“In 2005 zou er een deal zijn gemaakt tussen de gemeente met Roka om een tweedehands brug over te nemen voor € 145.000,00. De aankoop is uiteindelijk niet doorgestaan, maar er is tussen de gemeente en Roka verschil van mening over het wel/niet schadeloosstellen van Roka door de gemeente.”

Uit het memo blijkt voorts dat aanspraak wordt gemaakt op een gebruikersvergoeding jegens CTB. Bovendien wordt gewezen op het feit dat de heer op grond van de

havenverordening betalingsplichtig is voor schepen die in de haven liggen. Gewezen wordt op de mogelijkheid van een juridische procedure jegens CTB en Koster. Voorts zou er een betalingsherinnering worden verstuurd aan Koster Metalen B.V. voor wat betreft een betalingsverplichting in verband met het tot schroot verwerken van een schip. Er zou geen dispuut zijn met _____ voor wat betreft de kwestie van de brug.

Het memo is binnen het college besproken op 16 september 2008.

Uit een memo d.d. 20 januari 2009 van de toenmalige burgemeester blijkt dat aan het college is gevraagd een richtinggevende uitspraak te doen *“teneinde uit de patstelling met Roka te kunnen komen”*.

In het memo is geconstateerd dat niet schriftelijk is gereageerd op de brieven van Roka en dat geen nader advies is ingewonnen. Wel zou er mondeling contact zijn geweest met Roka maar daarvan waren geen gespreksnotities beschikbaar. Vermeld is dat Roka in de veronderstelling verkeert dat de gemeente dient te betalen c.q. de brug aan te kopen. Aldus is sprake van een patstelling. Er wordt melding gemaakt van twee opties, namelijk of een juridische procedure of zaken doen met Roka. Te dien aanzien wordt overwogen:

“Betwijfeld moet worden of onze gemeente veroordeeld zal worden voor het volle bedrag ad € 172.550,00. Maar ongetwijfeld zal een juridische erin uitmonden dat onze gemeente aan Roka een vergoeding zal dienen te betalen. Bijvoorbeeld in de sfeer van kosten wegens bewaren/opslag, transport naar Beverwijk, verzekeringskosten en waardevermindering van de brug. En dan in ieder geval over de periode juli 2005 tot uw besluit van 11 oktober 2007. De omvang van een dergelijke vergoeding valt op voorhand niet aan te geven, doch kan aanmerkelijk oplopen. Over de periode vanaf uw besluit van 11 oktober 2007 tot en met heden is het op dit moment volstrekt onduidelijk of onze gemeente ook daarover voor een schadevergoeding zal worden veroordeeld. Maar het ligt in de rede te verwachten dat Roka in een juridische procedure ook over deze periode onze gemeente zal trachten aan te spreken op een vergoeding.”

De voorkeur wordt uitgesproken voor het alternatief, namelijk het zaken doen met Roka, vanuit de gedachten van ‘goed ondernemerschap’ en een ‘betrouwbare overheid’. Er wordt gewezen op de mogelijkheid van een minnelijke schikking zonder aankoop dan wel het alsnog kopen van de brug. De kosten van aankoop zouden ten laste van de grondexploitatie stationsgebied kunnen worden gebracht.

Uit een collegenota d.d. 6 juli 2009 blijkt dat aan het college is geadviseerd om over te gaan tot aankoop van de brug voor een bedrag van € 172.550,00 inclusief BTW. Het college heeft conform besloten op 25 augustus 2009. In de collegenota staat onder andere: *“Thans kan dus nog geen duidelijkheid verschaft worden over de mogelijke eindbestemming.”* Voorts wordt opgemerkt dat de kosten van aankoop ten laste van de grondexploitatie stationsgebied kunnen worden gebracht en dat het college, dus niet de raad, bevoegd is ter zake te besluiten.

Voorts is besloten tot geheimhouding in verband met het feit dat verdere oriëntatie zou plaatsvinden op een mogelijke doorverkoop aan de derde partij. Besloten is tot geheimhouding op grond van artikel 10, lid 2, sub Wob tot de datum van besluitvorming omtrent de eindbestemming van de brug. Tevens is besloten tot overleg met CTB over een te sluiten overeenkomst voor de opslag van de brug.

Bij brief d.d. 27 augustus 2009 heeft het college aan Roka B.V. laten weten dat – onder voorbehoud van definitieve besluitvorming door het college – op 11 juni 2009, in aanwezigheid van de heer _____, was overeengekomen de stalen fietsbrug over te

nemen van Roka B.V.. De brief bevat de bevestiging dat inmiddels definitief is besloten de brug aan te kopen en 'de wijze van opslag' over te nemen van Roka. Bevestigd is dat tot betaling zou worden overgegaan van een bedrag van € 172.550,00 tegen finale kwijting aan Roka.

Tenslotte bevat de brief de mededeling dat geen gebruik zou worden gemaakt van het aanbod van Roka om de gemeente te adviseren over herplaatsing maar dat Roka mogelijk te gelegener tijd benaderd zal worden indien de eindbestemming van de brug bekend is.

Uit een memo d.d. 1 februari 2010, opgesteld door mevrouw _____, ten behoeve van het college, blijkt dat is geadviseerd voor kennisgeving aan te nemen dat de voetgangersbrug 'als onverkoopbaar beschouwd moet worden' en de kosten van aanschaf en opslag van in totaal € 173.166,00 exclusief btw als verliespost af te boeken ten laste van de grondexploitatie Wijckerpoort. Voorts is geadviseerd de brug als schroot te verkopen en de opbrengst daarvan ten gunste van de grondexploitatie te laten komen.

In het memo is vermeld dat een verwachting was gecreëerd bij Roka inzake het overnemen van de brug en dat het college zich 'moreel gebonden' achtte om tot aankoop over te gaan bij besluit d.d. 25 augustus 2009. Voorgesteld is de brug als 'schroot' te verkopen aan bijvoorbeeld Corus B.V., Koster Metalen B.V. of een andere partij.

Uit een memo d.d. 11 november 2010, opgesteld door de heer _____ ten behoeve van portefeuillehouder F.H.J. Koster, blijkt dat is geadviseerd de brug te verkopen aan Koster Metalen B.V. voor een bedrag van € 6.250,00 exclusief btw en de kosten ten laste te brengen van de grondexploitatie Wijckerpoort. In het memo wordt er melding van gemaakt dat overeenkomstig het besluit van het college d.d. 1 maart 2010 met Koster Metalen B.V. contact is opgenomen over de schrootwaarde, opslagkosten en transportkosten en dat op 28 oktober 2010 een gesprek heeft plaatsgevonden met Koster Metalen B.V. over de verkoop. Er is niet vermeld wie dat gesprek heeft gevoerd met Koster Metalen B.V. De schrootwaarde is vastgesteld op € 20.000,00 en de opslagkosten zijn begroot op € 6.500,00 per jaar. De totale opslagkosten sedert 2005 zouden € 32.500,00 bedragen. De kosten van transport zijn op nul gesteld. De kosten aan de zijde van de gemeente (schroot, opslag- en transportkosten) zijn gesteld op € 12.500,00. Vervolgens is in de onderhandeling met Koster Metalen B.V. overeengekomen dat de gemeente afstand zou doen van de brug voor een bedrag van € 6.250,00. Een en ander is kennelijk besproken tijdens een collegevergadering van 30 november 2010.

Uit een raadsmemo van 27 oktober 2024 blijkt dat de raad (alsnog) uitvoerig is geïnformeerd over de kwestie, zulks naar aanleiding van een verzoek van begin oktober 2024 om informatie te verstrekken over de fietsbrug. Daarin wordt tevens melding gemaakt van correspondentie met, en zelfs een dagvaarding door, CTB. Door CTB zou betwist zijn dat sprake was van verkoop van de brug aan CTB. Volgens CTB had Koster Metalen B.V. de brug gekocht en moest verrekening plaatsvinden van de opslagkosten met Koster Metalen B.V. en niet met CTB. Dit naar aanleiding van discussie met CTB over het verrekenen van opslagkosten met het verkoopbedrag van € 6.250,00. Uit het raadsmemo blijkt dat het memo van 11 november 2010 inzake de advisering over de aankoop openbaar is, maar dat niet duidelijk is of destijds de raad hierover is geïnformeerd.

Nadien hebben wij kennisgenomen van perspublicaties van 2 november 2024 en 2 maart 2025 (waarin overigens zelfs het bestaan van de brug als zodanig in twijfel wordt getrokken) en van een memo van 4 juni 2007 van de heer _____ aan de heren _____ en _____, alsmede een verzoek om informatie van de heer _____ d.d. 18 februari

2025 aan wethouder _____ respectievelijk voormelde brief van 30 januari 2025 van de heer F.H.J. Koster aan de burgemeester.

In zijn memo d.d. 4 juni 2007 stelt de heer _____ dat er nooit schriftelijk is gereageerd op de voorstellen van Roka, maar dat er wel voortdurend contact is geweest. Te dien aanzien stelt hij: *“Daarbij hebben de heren van Roka altijd de indruk gekregen dat de aankoop van de brug en de diensten die daarbij horen de interesse hadden en hebben van de gemeente. Daarbij heeft de gemeente zich naar hun idee zich in wezen verplicht om deze producten af te nemen.”*

De heer _____ stelt dat de indruk is gewekt bij Roka tijdens de gemeente dat de gemeente de brug zou kopen. Dit door het feit dat onderzoek werd verricht naar de toepasbaarheid van de brug van Roka. *“Daarmee is Beverwijk niet formeel, maar moreel wel gehouden aan het aankopen van de brug”*, aldus de heer _____. Verder wijst hij erop dat een subsidieaanvraag is ingediend bij het Ministerie van Verkeer en Waterstaat en dat de subsidie ad 2,26 miljoen Euro is toegekend.

Het memo bevat voorts een samenvatting van de advisering inzake de aankoop van de brug. Daaraan is toegevoegd: *“De andere optie om de brug niet te betalen is volgens mij een heilloze weg, waarbij het risico op een politieke rel groot is, temeer daar de familie Koster bij een en ander betrokken is.”*

In zijn brief van 30 januari 2025 aan de burgemeester stelt de heer F.H.J. Koster dat de brug is gekocht in 2007 van zijn _____ door de toenmalige projectleider van het stationsgebied. Hij wijst erop dat de toenmalige burgemeester portefeuillehouder was. Voorts merkt hij op dat voor het slaan van de eerste symbolische paal bij het tweede perron van het station Beverwijk destijds de gehele gemeenteraad is uitgenodigd. Tevens stelt de heer F.H.J. Koster dat het hem bevreemdt dat het verwijt is gemaakt dat de raad niet op de hoogte is gesteld, omdat het hier gaat om een aankoop die behoort tot de bevoegdheden van het college en die deel uitmaakte van een door de raad goedgekeurd project.

Bovendien stelt de heer F.H.J. Koster dat hij geen wethouder was in de relevante periode, omdat hij dat pas werd in 2010. Hij benadrukt voorts dat hij werkafspraken had gemaakt, ertoe strekkende dat alle bestuurlijke contacten met familieleden werden uitgeoefend door de burgemeester gedurende zijn wethouderschap.

Tenslotte is intern uitgezocht dat betaling van de opslagkosten heeft plaatsgevonden aan CTB op 27 januari 2010. Dat blijkt uit een mail van mevrouw _____, medewerker Financiën, d.d. 12 maart 2025. Het betreft hier een bedrag van € 33.517,54. Betaling aan Roka heeft plaatsgevonden op of omstreeks 1 september 2009, blijkens een betaalopdracht van die datum, ondertekend door budgethouder _____. Daarop is een bedrag vermeld van € 172.550,00 (inclusief btw).

V Bevindingen

De vraag doet zich voor of kan worden vastgesteld dat sprake is van één of meer integriteits-schendingen op de drie relevante beslistmomenten in 2005, 2009 en 2010. In essentie gaat het dan om de vraag of kan worden vastgesteld of één of meer rechtsregels zijn geschonden, waaronder die welke zijn opgenomen in de Gedragscode, zoals deze geldt voor bestuurders. Dit is van belang omdat aanleiding voor het onderzoek is het feit dat de burgemeester blijkens artikel 170, lid 2 Gemeentewet als taak heeft de bestuurlijke integriteit van de gemeente te bevorderen.

De relevante integriteitsregels zien onder meer op het voorkomen van (de schijn van) belangenverstrengeling. Blijkens de perspublicaties over deze kwestie is ook aandacht gevraagd voor het bepaalde in artikel 169 Gemeentewet. Dit in verband met het feit dat uit artikel 160, lid 1, aanhef en sub e Gemeentewet voortvloeit dat het college in ieder geval bevoegd is tot privaatrechtelijke rechtshandelingen van de gemeente te besluiten en dat artikel 169, lid 4 Gemeentewet voorschrijft dat het college vooraf aan de raad inlichtingen dient te verstrekken over de uitoefening van de betreffende bevoegdheid indien de raad daar om verzoekt of indien de uitoefening 'ingrijpende gevolgen' kan hebben voor de gemeente. In het laatste geval neemt het college geen besluit dan nadat de raad in de gelegenheid is gesteld zijn wensen en bedenkingen ter kennis van het college te brengen.

Uit de relevante stukken blijkt dat er nimmer een overeenkomst is gesloten tussen de gemeente en Roka B.V. inzake de aankoop van de brug. Weliswaar stelt Roka dat er wilsovereenstemming is bereikt tussen partijen, maar dat blijkt niet uit het ons ter beschikking staande dossier. Wel is duidelijk dat overleg tussen partijen heeft plaatsgevonden over het al dan niet aanschaffen van de brug. Uiteindelijk heeft dat geresulteerd in de brief d.d. 10 augustus 2005, verzonden op 16 oktober 2007, aan de heer _____, waarin is vastgelegd dat het college het niet opportuun achtte om over te gaan tot aanschaf van de brug. Daaraan is toegevoegd: *"Indien u van mening bent dat een vergoeding aan de orde is, dan verzoeken wij u hierover een specificatie in te dienen."*

Waarom een verplichting tot vergoeding is aangenomen, is niet duidelijk. In de collegenota d.d. 8 oktober 2007 wordt gesteld dat van een precontractuele verplichting geen sprake is. Tegelijkertijd echter wordt geadviseerd om Roka gedeeltelijk tegemoet te komen voor wat betreft de kosten van advisering, opslag en eventueel waardevermindering van de brug. Op grond waarvan is niet duidelijk. Een onderliggend juridisch advies ontbreekt. De toenmalige burgemeester heeft in een memo van 20 januari 2009 gerept van 'goed ondernemerschap' en een 'betrouwbare overheid' als grondslag voor een betalingsverplichting. Verder blijkt uit het memo dat de burgemeester ervan uitging dat Roka een juridische procedure zou aanspannen en dat deze 'ongetwijfeld' zou uitmonden in een betalingsverplichting. Waarop dat 'ongetwijfeld' is gebaseerd, is niet duidelijk. Ook hier ontbreekt een onderliggend juridisch advies. Geadviseerd wordt slechts om 'opnieuw' zaken te doen met Roka, waarbij volgens de burgemeester slechts twee wegen open zouden staan, namelijk een minnelijke schikking zonder aankoop dan wel het alsnog kopen van de brug. Meer opties worden niet genoemd. Dit terwijl een voor de hand liggende optie zou zijn geweest: niets doen. Immers, het had voor de hand gelegen om nadere acties zijdens Roka af te wachten en op basis daarvan juridisch advies te vragen. Tot aan dat moment was zijdens Roka niet veel meer gesteld dan dat in haar visie sprake was van wilsovereenstemming, hoewel die stelling op geen enkele wijze is onderbouwd. Daarnaast wordt in de brief van Roka d.d. 30 november 2007 melding gemaakt van een aan haar 'toekomstige schadeloosstelling', doch ook hier geldt dat de desbetreffende stelling niet is onderbouwd.

Kortom, het memo van 20 januari 2009 wekt verbazing in het licht van de onderliggende stukken.

Gevolg van het bovenstaande is dat het collegebesluit van 25 augustus 2009 eveneens verbazing wekt. Ook hier is niet duidelijk waarom het college zich gehouden achtte om tot aankoop over te gaan. De onderliggende collegenota bevat een opmerking over de competentie van het college. Die opmerking is juist, in die zin dat het hier gaat om een bevoegdheid tot aankoop op grond van het hiervoor genoemde artikel 160, lid 1, aanhef en sub e Gemeentewet. De nota vermeldt niet waarom de raad niet in de gelegenheid is gesteld bedenkingen in te brengen als bedoeld in artikel 169, lid 4 Gemeentewet. Een argument zou kunnen zijn dat het hier gaat om uitoefening van een wettelijke bevoegdheid die geen

ingrijpende gevolgen kan hebben voor de gemeente. Een overweging op dit punt had voor de hand gelegen. Dat tot geheimhouding is besloten, is in zoverre begrijpelijk dat er nog nader overleg zou plaatsvinden over de eindbestemming en het college wilde voorkomen dat onderhandelingen geschaad zouden worden door het openbaar maken van alle relevante informatie.

Het memo van 1 februari 2010 maakt melding van een morele gebondenheid aan de aankoop. Kennelijk vormde die gedachte de basis voor het besluit. Dat lijkt ons een wel zeer wankele basis voor besluitvorming als de onderhavige, temeer daar waar het gaat om het besteden van gemeenschapsgeld. Voorgesteld is de brug als schroot te verkopen aan bijvoorbeeld Corus B.V., Koster Metalen B.V. of een eventuele andere partij. De brug zou namelijk als voetgangersbrug onverkoopbaar zijn. Of en in hoeverre daadwerkelijk partijen zijn benaderd, is niet duidelijk. Correspondentie daarover of andere relevante stukken ontbreken. Niet duidelijk bijvoorbeeld is of Corus B.V. daadwerkelijk is benaderd.

In het memo van de heer _____ d.d. 11 november 2010, gericht aan de heer F.H.J. Koster, wordt melding gemaakt van een bespreking op 28 oktober 2010 met Koster Metalen B.V. over de verkoop aan de heer F.H.J. Koster. Niet duidelijk is wie met de heer F.H.J. Koster heeft gesproken. Het memo is gericht aan de broer van de eigenaar van Koster Metalen B.V., zijnde de portefeuillehouder. Er wordt melding gemaakt van een overeenkomst met Koster Metalen B.V., ertoe strekkende dat de gemeente afstand zou doen van de brug voor een bedrag van € 6.250,00. In het memo wordt gerefereerd aan een besluit dat genomen zou zijn door het college op 1 maart 2010, ertoe strekkende dat de brug als schroot zou worden doorverkocht. Dat besluit zelf ontbreekt bij de stukken, maar kennelijk is bedoeld het door het college geaccordeerde memo van 1 februari 2010, waarin het college geadviseerd is om voor kennisgeving aan te nemen dat de voetgangersbrug als onverkoopbaar beschouwd moet worden en de brug als schroot door te verkopen. Aan wie zou moeten worden doorverkocht, was op dat moment nog onduidelijk. Nadere besluitvorming daarover heeft pas in een later stadium plaatsgevonden, en wel op het moment waarop de heer F.H.J. Koster was aangetreden als wethouder. Of en in hoeverre hij ook betrokken is geweest bij de onderhandelingen met Koster Metalen B.V. is onduidelijk. Wel valt op dat het memo van 11 november 2010, zoals gezegd, aan hem is gericht. Kennelijk is het memo door het college gezien op 30 november 2010. Er blijkt niet uit dat het besluit tot doorverkoop aan Koster Metalen B.V. uitdrukkelijk is bekrachtigd door het college. Dat neemt echter niet weg dat doorverkoop aan Koster Metalen B.V. genoemd is als één van de drie opties in het kennelijk door het college geaccordeerde memo van 1 februari 2010. Op dat moment was de heer F.H.J. Koster nog geen wethouder. Dit zo zijnde, is de conclusie dat het college op de koop toe heeft genomen dat verkoop zou kunnen plaatsvinden aan Koster Metalen B.V. en dus aan het bedrijf van de broer van de op dat moment nog toekomstige wethouder. Mogelijk heeft het college geen aanleiding gezien voor een uitdrukkelijk bekrachtigingsbesluit vanwege deze eerdere besluitvorming en slechts kennisgenomen op 30 november 2010 van het memo van 11 november 2010 inzake de doorverkoop.

Vervolgens is er een brief verzonden aan CTB, nota bene ter attentie van de heer _____, op 24 december 2010 inzake de opslagkosten en de verrekening daarvan met de aankoopssom.

Uit het dossier blijkt een sterke mate van verwevenheid tussen de drie belangrijkste betrokken bedrijven, te weten Roka B.V., CTB B.V. en Koster Metalen B.V. Interessant is in dit verband bijvoorbeeld de intentieverklaring van augustus 2005 en de leveringsovereenkomst, welke nooit door de gemeente zijn geaccordeerd. Daaruit blijkt onder andere dat de heer _____ zowel Koster Metalen B.V. als Roka B.V.

vertegenwoordigde. Bovendien trad de heer [naam] op als vertegenwoordiger van zowel Koster Metalen B.V. als Roka B.V. Voorts blijkt bijvoorbeeld uit de Nota verkenning eerste paal passerelle dat daarin is vermeld dat de brug was opgeslagen op het terrein van de heer [naam], waarmee kennelijk het terrein van CTB werd bedoeld. Ook is op een factuur van CTB, gericht aan de gemeente, d.d. 31 december 2009, de naam [naam] vermeld, met de hand geschreven. De naam [naam] wordt verder genoemd in de brief d.d. 27 augustus 2009, die is gericht aan de heer [naam] van Roka B.V. Voorts wordt in het memo van 22 augustus 2008 melding gemaakt van de verplichting van de heer [naam] op grond van de havenverordening tot betaling over te gaan van de gebruikersvergoeding voor CTB. Aldaar is overigens vermeld dat de heer zich op het standpunt heeft gesteld dat hij geen havengeld hoeft te betalen, omdat hij geen gebruikersvergoeding betaalt. Hierover zou overleg hebben plaatsgevonden met Juridische Zaken en de huisadvocaat en zou geconcludeerd zijn dat er geen enkele aanleiding bestond om af te zien van havengelden of de invordering van de door CTB verschuldigde vergoeding.

Wat daar verder ook van zijn moge, uit de stukken kan een nauwe verwevenheid worden afgeleid tussen de drie relevante partijen in dit dossier. Dat had aanleiding kunnen (en moeten) zijn voor behoedzaam manoeuvreren aan de zijde van het college. Overigens is dat bewustzijn er kennelijk wel geweest, blijkens het memo van 4 juni 2007 van de heer [naam], waarin hij stelt dat het niet aankopen van de brug een heilloze weg zou zijn, omdat dan een politieke rel zou zijn ontstaan, 'temeer daar de familie Koster bij een en ander betrokken is'. Onder meer heeft hij erop gewezen dat voor betaling aan Roka B.V. voor de geleverde producten en diensten noodzakelijk zou zijn dat eerst advies zou worden ingewonnen bij JZ, Financiën en Vastgoed. Of dat daadwerkelijk is gebeurd, kan niet worden vastgesteld op basis van de stukken.

De heer F.H.J. Koster stelt in zijn brief van 30 januari 2025 dat hij geen wethouder was ten tijde van de relevante besluitvorming. Dat is in zoverre juist, dat hij geen wethouder was in 2005 ten tijde van de contacten met Roka B.V. en evenmin in 2009 op het moment van de besluitvorming inzake de aankoop van de brug, noch in 2010, daar waar het gaat om het principebesluit dat kennelijk genomen is op 1 maart 2010 tot doorverkoop als schroot. Wel was hij echter wethouder op 11 november 2010, blijkens het aan hem gerichte memo van de heer [naam] inzake de bereikte overeenstemming met Koster Metalen B.V. voor wat betreft de doorverkoop aan Koster Metalen B.V.

Overigens hebben wij de heer F.H.J. Koster niet gehoord, dus daar waar het gaat om het trekken van conclusies met betrekking tot zijn rol in het gehele proces dienen wij terughoudendheid te betrachten. Echter, op basis van de stukken kan het hiervoor vermelde wel worden geconcludeerd, in die zin dat vast staat dat ten tijde van de doorverkoop aan Koster Metalen B.V. de heer F.H.J. Koster wethouder was. Daarbij verdient opmerking dat het hier gaat om een uitvoeringsbesluit naar aanleiding van het besluit dat kennelijk op 1 maart 2010, is genomen, waaraan het advies ten grondslag lag om door te verkopen aan Corus B.V., Koster Metalen B.V. of een derde partij.

VI Conclusie

De feiten zoals deze blijken uit de hiervoor bedoelde stukken leiden tot de voorlopige conclusie dat sprake is van (zonder nadere uitleg) onbegrijpelijke besluitvorming, in het bijzonder op het moment van aanschaf van de brug in 2009. Verder valt op dat de documentatie inzake datgene wat nadien gebeurd is met de brug buitengewoon beperkt is, ook voor wat betreft de doorverkoop aan Koster Metalen B.V. Dit terwijl nauwkeurige

documentatie voor de hand lag, mede gelet op de gevoeligheid van de doorverkoop aan Koster Metalen B.V., welke gevoeligheid de heer zich kennelijk, blijkens zijn memo van 4 juni 2007, heeft gerealiseerd.

Dat sprake is van onbegrijpelijke besluitvorming wil niet zondermeer zeggen dat rechtsregels, waaronder mede begrepen integriteitsregels, zijn overtreden. Zo is bijvoorbeeld niet duidelijk of en in hoeverre sprake is geweest van betrokkenheid van de heer F.H.J. Koster bij de doorverkoop, laat staan bij de aankoop. Ook is niet duidelijk wat er met het geld is gebeurd en uit het dossier leiden wij bovendien af dat zich recentelijk de vraag heeft voorgedaan of de brug überhaupt heeft bestaan. Ook ontbreekt documentatie met betrekking tot de gesprekken die hebben plaatsgevonden met onder meer de heer .

Uit het vorenstaande vloeit voort dat op minimaal één van de drie relevante momenten sprake is geweest van onbegrijpelijke besluitvorming. Er kan echter niet zondermeer worden vastgesteld dat één of meer rechtsregels zijn geschonden. Daarvoor is de ter beschikking staande informatie te summier en is nader onderzoek nodig. Dat onderzoek zou kunnen bestaan uit het horen van de relevante actoren in het gehele proces, waaronder de toenmalige betrokken collegeleden en de ambtelijke ondersteuners respectievelijk degenen die namens de drie betrokken bedrijven hebben geopereerd. Mogelijk blijkt dan ook dat sprake is van nadere relevante documentatie die niet in het archief is vastgelegd.

Uiteraard is moeilijk te voorspellen wat de uitkomst daarvan kan zijn. Als dat nader onderzoek niet meer informatie oplevert dan die welke is verwoord in de hiervoor gememoreerde perspublicaties, dan kan betwijfeld worden of een en ander leidt tot een nadere relevante uitkomst.

14 april 2025

Mr. W. van Wijngaarden

Mr. J.J. Blanken